

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2020 • PRVO TROMESEČJE • INTEREVROPSKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na prednjoj korici časopisa: Paula Kristina Gibut donela je veliku odluku u Rumuniji. Preko molitava svojih roditelja, Biblije i spisa Elen Vajt, upoznala je Božju volju. Priču o njoj možete pročitati na stranici 24 vašeg časopisa.

BUGARSKA

- 4 Novogodišnje čudo / Januar 4.
- 6 Crkva čuda / Januar 11.
- 8 Stranac sa toplim pogledom / Januar 18.
- 10 Vozovi, kamioni i subota / Januar 25.

ITALIJA

- 12 Kamenovana na Siciliji / Februar 1.
- 14 Od sela do palate / Februar 8.

NEMAČKA

- 16 Suočavanje sa subotom / Februar 15.
- 18 Ateistički misionar / Februar 22.

 = Priče koje mogu posebno da interesuju tinejdžere

ŠPANIJA

- 20 Molitve u kupatilu / Februar 29.
- 22 Deset godina isti san / Mart 7.

RUMUNIJA

- 24 Doneti veliku odluku / Mart 14.
- 26 Bog u zatvoru / Mart 21.

SLOVAČKA

- 28 Program 13. subote:
romsko selo upoznaje subotu / Mart 28.
- 30 Budući projekti 13. subote
- 31 Izvori
- 32 Mapa

Vaša darovanja na delu

Pre tri godine, deo darova 13. subote bio je upotrebljen za izgradnju adventističke crkve u Raguzi, u Italiji. Pročitajte priču iz Raguze na stranici 12 vašeg časopisa.

© 2020 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
1-800-648-5824 • AdventistMission.org

Dragi vođo subotnje škole,

Endru Makčizni
urednik časopisa

Ovog tromesečja posvetićemo se Inter-evropskoj diviziji (IED), u kojoj se nalazi 20 država: Andora, Austrija, Belgija, Bugarska, Češka Republika, Francuska, Nemačka, Gibraltar, Italija, Lihtenštajn, Luksemburg, Malta, Monako, Portugal, Rumunija, San Marino, Slovačka, Španija, Švajcarska i Vatikan.

U ovoj oblasti živi 338,1 miliona ljudi, uključujući 178.453 vernika adventističke crkve, što predstavlja odnos od jednog adventiste na svakih 1.895 ljudi.

Bog čini velike stvari u toj oblasti. Dok sam putovao širom Evrope da bih prikupio materijale za časopis, čuo sam zapanjujuće priče o anđelima, snovima, čudima. Svaki natprirodni događaj vodio je do istog rezultata – jedna ili više osoba bivale su privučene Isusu. Uzbuđen sam što mogu da podelim ove priče sa vama.

Četiri projekta 13. subote za ovo tromesečje navedeni su malo niže.

Specijalne karakteristike

Ako želite da učinite svoju subotnu školu zanimljivijom, možete preuzeti Misioniski časopis u PDF verziji sa linka: bit.ly/EUD-fastfacts-2020, ili čitati i na Fejsbuku. Posetite i lajkujte našu Fejsbuk stranicu: (Facebook.com/missionquarterlies).

Iskoristite prednosti misioniskih priča u video-zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, sa posebnim fokusom na primaoce misioniskih darova 13. subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video-klipa i linka na internetu da biste mogli da preuzmete aplikaciju ili posmatrate video-klipove onlajn.

Mi svake sedmice postavljamo dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu na kompjuteru ili mobilnom telefonu, dok čitate misioniske priče, ili možete odštampati i slikama dekorirati prostoriju subotnje škole ili vašu subotno-školsku tablu.

Dodatne informacije i aktivnosti. U odeljku Izvori možete naći nekoliko veb-sajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni materijal za svoje misioniske prezentacije. Za dodatne informacije možete me i direktno kontaktirati: mcchesneya@gc.adventist.org

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve. Elen Vajt piše: „Nikada neće jedinstvo za koje se Hristos molio postojati dok se ne pokaže duhovnost u misionskoj službi, i dok crkva ne postane agencija za podršku misionstva. Napori misionara neće ispuniti ono što bi trebalo, dok vernici crkve ne budu u svojim sredinama, ne samo rečju već i na delima pokazivali da shvataju da obaveza podrške misionarima počiva na njima“ (*Christian Service*, p. 47).

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnjeg razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja. Od srca vam želim obilje Božijih blagoslova!

Mogućnosti

Darovi 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za:

- Proširenje Adventističkog koledža Sagunto, u Španiji, izgradnjom nove zgrade na kampusu.
- Renoviranje glavne zgrade Akademije Marijenhohe u Darmštatu, u Nemačkoj.
- Osnivanje obrazovnog misioniskog programa za ugroženu decu u Češkoj Republici i Slovačkoj.
- Izgradnju crkvene zgrade sa centrom za decu u Sofiji, u Bugarskoj.

Novogodišnje čudo

Marija Bačvarova, 73

Tri starije žene odlučile su da se mole za svoju neverujuću rodbinu, na najveći praznik u Bugarskoj, Novogodišnje večē.

Ove vernice Sofijske zapadne adventističke crkve molile su se svakodnevno dvaput, u 12.15 i 23.30 časova u svojim domovima u glavnom gradu Bugarske.

Trideset prvog decembra, kada je došlo vreme za molitvu, Marija je ostavila svog supruga i odraslog sina, otišavši u drugu prostoriju u svom domu. Molila se da oboje prihvate Isusa. Tada se setila svog mlađeg brata Nikolaja. Pozvala ga je da im se pridruži na dočeku Nove godine, međutim, on nije došao.

Nikolaj je bio nežan, marljiv i pošten, ali pretrpeo je seriju nesrećnih događaja. Nekadašnji dobro plaćeni biznismen, bankrotirao je, a supruga ga je napustila. Ostavši bez prihoda, radio je kao obezbeđenje na jednom gradilištu.

Marija se molila za Nikolaja 25 minuta, a zatim vratila na doček sa svojom porodicom na 20 minuta, a posle toga opet otišla na molitvu za svog brata, koji se nije pojavio te večeri.

Došao je narednog dana, i imao i te kakvu priču da ispriča.

Prethodne večeri, trebalo je da radi noćnu smenu na gradilištu. Međutim, kada je došao na posao, drugi radnik na obezbeđenju poslao ga je kući, rekavši da čeka svoju suprugu, a par je želeo da dočeka Novu godinu zajedno.

Nikolaj je tada odlučio da krene kod svoje sestre, otišao je na obližnju tramvajsku stanicu. Bilo je 22.30 časova. Dva sata je čekao na prevoz, ali tramvaj nije došao.

Tada se otvorio prozor na jednoj novosagrađenoj zgradi iza tramvajске stanice. Pojavili su se muškarac i žena na prozoru. Pozvali su Nikolaja u svoj dom.

Nikolaj je ušao u lepo opremljen stan i seo na udobnu fotelju. Kasnije je bio poslužen ukusnim obrokom, a njegovi domaćini su puštali makedonsku muziku, koja je Nikolaju bila veoma draga. Kao nekadašnji biznismen, razvio je ukus za lepe stvari, i sada je uživao u svom starom načinu života. Ujutro, njegovi domaćini su ga probudili i rekli da ga taksi čeka ispred zgrade. Vožnja je bila plaćena unapred. Pozdravljajući se sa njime, domaćini su mu dali jednu novčanicu od 50 bugarskih leva (oko 30 USD). Nikolaj je bio potpuno bez para.

Marija je plakala kada je Nikolaj završio svoju priču. „Bog se pobrinuo za tebe proktele noći“, rekla je.

U vezi s pričom

- Tražite od vernika crkve da iznesu imena neverujućih članova svojih porodica, a zatim se molite za njih poimence.
- Pogledajte video-klip na Jutjubu sa Marijom: bit.ly/Maria-Bachvarova.
- Skinite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/new-years-miracle).
- Fotografije visoke rezolucije o projektima 13. subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/eud-2020-projects.

Otišla je u drugu sobu, vrativši se sa Biblijom i nekom adventističkom knjigom koje je namenila kao poklon bračnom paru. „Kaži im da im se zahvaljujem.”

Nekoliko dana kasnije, Nikolaj je vratio bibliju i knjigu Mariji. „Dogodilo se nešto čudno, otišao sam do te zgrade i video da ona još nije dovršena. Tamo još niko ne živi.”

Zgrada je bila prazna. U tom trenutku, Marija je shvatila da je Bog bio poslao anđele da se pobrinu za njenog usamljenog brata u novogodišnjoj večeri. Bog je odgovorio na njene molitve za Nikolaja.

Nakon tog čuda 2012. godine, Nikolaj je počeo subotom da odlazi u crkvu sa svojom sestrom.

„Bog nas čuje kada se molimo za neverujuće članove svojih porodica. Kao što je u Marijinom i Nikolajevom slučaju pokazao, On može da odgovori na molitve na čudesan način.”

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju Marijine crkve da bi sofijska zapadna adventistička crkva mogla da se premesti iz iznajmljenih prostorija u svoju zgradu.

Oružje i knjige

Marija Bačvarova i jedna njena prijateljica odlučile su da idu od vrata do vrata u jednom stambenom naselju u Sofiji, nudeći adventističke knjige na prodaju.

Počele su idući od prizemlja prema vrhu, zaustavljajući se kraj svakih vrata. Mnoga se nisu otvorila, neka su bivala zalupljena pred njima.

Na jednom od viših spratova, izlazeći iz lifta, videle su šest stanova, a sva vrata bila su otvorena. Šestorica krupnih ljudi u crnim odelima, belim košuljama i crnim kravatama stajala su sa oružjem u rukama.

„Mi nudimo knjige na prodaju”, rekla je Marija.

Jedan od njih je grubo odgurao žene nazad u lift, „idite odavde”, rekao je.

U strahu, Marija je pritisnula pogrešno dugme u liftu. Umesto prizemlja, pritisnula je poslednji sprat.

Kada se na poslednjem spratu otvorio lift, bila su samo jedna stambena vrata. Iako uplašene, žene su imale jak osećaj da treba da pozvone na vrata tog penthausa. Pomolile su se i pozvonile.

Jedna elegantno obučena žena je otvorila vrata. „Koga tražite?” Upitala je. „Nudimo neke veoma interesantne knjige”, odgovorila je Marija.

Žena se zagledala u knjigu Čežnja vekova Elen Vajt i neke druge knjige, izjavivši: „Kupiću ih sve”.

Kasnije je Marija saznala da je sprat na kome su bili ljudi sa oružjem bio stan mafijaškog šefa, a krupni ljudi sa oružjem bili njegovi telohranitelji. Taj čovek je nešto kasnije bio ubijen.

Marija više nikada nije mogla da uđe u tu zgradu.

„Zahvalna sam Bogu što smo mogle da razgovaramo, posvedočimo ženi sa zadnjeg sprata i ostavimo joj knjige.”

Crkva čuda

Stojan Petkov, 48

Pastor Stojan Petkov molio se dve godine za novu crkvenu zgradu u Sofiji u Bugarskoj. Iako on to nije znao dok se molio, vođe svetske adventističke crkve u SAD, odlučile su da deo darova 13. subote u 2020. godini bude upotrebljen za izgradnju nove crkvene zgrade.

Stojan nije znao da je Bog već bio odgovorio na njegove molitve time što je odobren ovaj projekat 13. subote.

Evo šta se dogodilo.

Stojan je postao pastor zapadne adventističke crkve u Sofiji 2015. godine. U to vreme, vernici su se okupljali u prostorijama neke evangelističke crkve.

Lokacija crkve u centru grada bila je odlična, međutim, Stojan je primetio jedan problem. Crkva je bila mrtva. Ljudi su se subotom okupljali na bogoslužnju i to je bilo to. Nije bilo tečajeva zdravog kulinarstva, dečjih programa, molitvenih sastanaka tokom sedmice.

Stojan je pitao vlasnike zgrade za dozvolu da iznajmi prostorije tokom sedmice, ali oni su odbili bez ikakvog objašnjenja.

Odlučio je da sam potraži novu zgradu za crkvu. Pročešljao je komšiluk uzduž i popreko. Nije našao ništa odgovarajuće. Osnovao je molitvenu grupu da bi se taj problem uzdigao do Boga.

Meseci su prolazili.

U martu 2017. godine, Stojan je prestao da traži zgradu za crkvu. Umesto toga, objavio je da će crkva organizovati vaskršnji koncert.

Crkva nije imala hor. Čak nije ni bilo dovoljno prostora za koncert. Rekao je mladima iz crkve da treba da organizuju koncert i da pevaju. Mladi su rado oformili hor, a on je iznajmio prostoriju sa 50 sedišta za koncert.

Dan pre koncerta, vlasnici prostorije su se predomislili rekavši da su iznajmili prostoriju nekome drugom.

Stojan je išao ulicama i molio se. Prolazeći pored šoping-centra u kome su mnogi lokali bili prazni, odlučio je da razgovara sa vlasnikom. Međutim, imao je malo para, a vlasnik nije bio zainteresovan da iznajmi prostor nekoj religioznoj grupi. Bez obzira na sve, Stojan je nazvao vlasnika tržnog centra, i na svoje iznenađenje, uspeo da iznajmi jedan prazni lokal za održavanje koncerta.

Koncert je bio pravi uspeh.

Posle koncerta, vlasnik je došao dok su vernici crkve čistili prostoriju.

„Vi ste interesantni ljudi, očekivao sam puno buke i vriske, ali vi ste veoma pristojni“, rekao je.

Saznavši da je crkvi potreban prostor, ponudio je da sruši zid između dva lokala i da na taj način proširi prostoriju za izdavanje. Ponudio je takođe treću radnju na drugom spratu, gde bi crkva mogla da održava dečje programe.

Ugovor o zakupu koštao je manje nego ugovor o zakupu za crkvu izvan grada. Kada se zapadna adventistička crkva u Sofiji preselila u šoping centar, broj ljudi koji su dolazili brzo je narastao, a crkveni misionski programi su procvetali. Šoping centar je takođe doživeo promenu. Novi stanari su se uselili, i nekada prazni centar sada je oživeo. Vlasnik nije bio na gubitku.

„Doneli ste mi sreću, i mnogi ljudi sada iznajmljuju lokale“, izjavio je.

Vernici crkve su otpočeli rad sa održavanjem zdravstvenih seminara, tečajeva kulinarnstva i organizovanjem dečjih programa.

Petoro ljudi bilo je kršteno u prvoj godini na novoj lokaciji.

„Dve godine ranije, to je bilo nezamislivo. Ranije sam samo odlazio u crkvu, propovedao i vraćao se kući. Sada je Bog otvorio nova vrata.“

Međutim, crkvi je potrebna njena vlastita zgrada. Pastor je znao da cena zakupa neće uvek biti niska. U svakom slučaju, verništvo je ubrzo naraslo na 120 osoba, ostavljajući veoma malo prostora za dalji rast u iznajmljenim prostorijama.

Tada je Stojan saznao od bugarskih crkvenih vođa, da je njegova crkva izabrana da primi deo sredstava 13. subote u prvom tromesečju 2020. godine.

Bio je oduševljen.

U vezi s pričom

- Pogledajte Stojanov video-klip na jutjubu: bit.ly/Stoyan-Petkov.
- Skinite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/miracle-church).
- Fotografije visoke rezolucije o projektima 13. subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/eud-2020-projects.

Misionske informacije

- Godine 1899, knjiga Put Hristu Elen Vajt prevedena je na bugarski jezik, i izdata. To je bila prva adventistička knjiga prevedena na taj jezik.
- Sa populacijom od 7.076.000 ljudi, Bugarska ima jednog adventističkog vernika na svakih 999 ljudi.
- U manastiru Rila u Bugarskoj nalazi se drveni krst sa 140 mikroskopskih scena iz biblije. Najveća od 1.500 figurica manja je od jednog zrna pirinča.

Gledajući unazad, on smatra da nije slučajno što su se dobre stvari počele dešavati kada je prestao da se brine kako će pronaći novu zgradu za crkvu, i umesto toga fokusirao se na širenje jevanđelja.

„Gospod nam je omogućio da iznajmimo prostorije na dobrom mestu, kada smo planirali vaskršnji koncert. U tom trenutku znao sam da će nam Gospod pomoći da jednoga dana dobijemo svoju crkvenu zgradu. Važno je ići napred u širenju jevanđelja“, smatra Stojan.

Hvala vam što planirate velikodušni dar 13. subote da pomognete izgradnju nove crkvene zgrade za zapadnu adventističku crkvu u Sofiji, glavnom gradu Bugarske.

Stranac sa toplim pogledom

BUGARSKA | Januar 18.

Živko Grušev, 69

Penzionisani šezdesetsedmogodišnji profesor došao je u bugarsku nacionalnu policijsku akademiju sa svoja tri poslednja primerka knjige Velika borba Elen Vajt.

Njegova misija bila je da uđe u dobro čuvani kampus i pokloni knjigu komandiru policijske akademije.

Živko je imao ispunjenu sedmicu dok je predstavljao knjigu na univerzitetima širom Sofije, glavnog grada Bugarske. Nakon što je podelio oko 100 knjiga, ostale su mu 3 u torbi. Došao je do policajca na ulazu u policijsku akademiju. Kada je došao do ulaza, video je jednu crnu limuzinu kako izlazi na kapiju.

Javivši se policajcu, Živko je rekao da bi voleo da poseti komandira.

„Komandir nije ovde”, odgovorio je policajac. „Upravo je otišao u onoj crnoj limuzini.”

„Onda, voleo bih da razgovaram sa njegovom sekretaricom”, odgovori Živko.

„O čemu želite da razgovarate sa njom?” upitao je policajac.

Ovo pitanje iznenadilo je Živka, ali imao je spreman odgovor. „Želeo bih da razgovaram o određenom poklonu sa njom.”

Policajac je zapisao Živkove lične podatke uputivši ga prema upravnoj zgradi. Približavajući se velikoj administrativnoj zgradi, Živko se pitao da li je policajac najavio njegovu posetu sekretarici.

Na ulasku u hodniku, pored malih vrata nalazila se staklena kabina za čuvara, koja je bila prazna. Nekoliko policajaca je razgovaralo pokraj sivog mermernog stepeništa u hodniku.

Živko je prošao pokraj njih pitavši ih da ga upute prema kancelariji sekretarice.

„Ovuda”, odgovorio je jedan od njih pokazujući prema jednim vratima.

Dok se kretao prema vratima, molio se, „Gospode, dolazim da donesem Tvoju svetlost na ovo mesto. Ti me vodi.”

Policajci pokraj stepeništa nastavili su svoju konverzaciju.

U tom trenutku, jedan čovek, u svojim tridesetim godinama silazio je niz stepenice. Pogledi su im se susreli, i kao da je želeo da kaže: „Sačekajte me minut.“ Čovek je otišao do policajaca, pitajući ih nešto.

Živko nije mogao da odvoji svoj pogled sa mladog čoveka. Nikada nije video tako imponozantnog, dostojanstvenog policajca. Čovek je bio vitak i markantan.

„Čime li se bavi?“ pitao se Živko.

Čovek je bio obučen u crno kao i drugi službenici, ali njegova je odeća bila mnogo većeg kvaliteta. Na njegovim ramenima nije bilo činova.

Kada je završio razgovor sa policajcima, pogledao je toplo u Živka kao da je želeo da kaže: „Gotovo je.“ Zatim, prošao je kroz ulaz pokraj njega i izašao iz zgrade.

Policajci su užurbano došli do staklene kabine, a pridružila im se i jedna policajka. Videvši Živka, upitali su ga skoro unisono: „Da li idete kod sekretarice?“

Policajka je zapisala Živkove lične podatke, a jedan od policajaca rekao: „Odvešću vas ja do sekretarice.“ Krenuo je uz stepenice, po dve odjednom, kao da ga neko juri. Živko se sa mukom trudio da održi korak. Na vrhu stepeništa, policajac je otvorio vrata, gledajući u pod dok je Živko ulazio. Izašao je zatvorivši vrata za sobom.

Živko se predstavio sekretarici i stavio svoje tri knjige ispred nje.

„Ovo su pokloni za komandira i njegove zamenike“, rekao je.

Napuštajući akademiju nešto kasnije, radosno se zahvaljivao Bogu što mu je pomogao da ispuni naizgled nemoguću misiju. Njegove misli vratile su se lepom policajcu sa toplim pogledom.

Čovek je naišao baš u pravo vreme da reši Živkov problem. Knjige nikada ne bi bile predate sekretarici bez njegove pomoći.

U vezi s pričom

Pogledajte Živkov video-klip na Jutjubu: bit.ly/Jivko-Grushev.

Skinite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/stranger-with-eyes).

Slike visoke rezolucije o projektima 13. subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/eud-2020-projects.

Brze informacije

Bugarska je jedna od najstarijih država u Evropi, koja nije nikad menjala svoje ime od svog osnivanja 681. n. e.

Prvi digitalni ručni sat izumeo je bugarin po imenu Petar Petrov.

Bugari odmahuju glavom kada žele da kažu „da“, a klimaju glavom kada žele da kažu „ne“.

Živko nije sumnjao da je taj čovek bio anđeo koga je Bog poslao da bi mogao da odnese poruku spasenja. Setio se kako su u poslanici Jevrejima opisani anđeli: „Nisu li svi službeni duhovi koji su poslani na službu onima koji će naslediti spasenje?“ (Jevrejima 1,14).

Susret sa strancem sa toplim pogledom promenio je Živkov duhovni život. On često razmišlja o tom danu.

„Bog je velik u svojoj želji da spase ljude. Moj nebeski prijatelj je predivan.“

Živko je jedan od starešina sofijske zapadne adventističke crkve, koja će primiti deo darova 13. subote ovog tromesečja da bi izgradila svoju crkvenu zgradu, u glavnom gradu Bugarske.

Hvala vam što planirate da priložite veliku dar.

Vozovi, kamioni i subota

BUGARSKA | Januar 25.

Rosen Novakov, 48

Desetogodišnji dečak pažljivo je slušao propoved u adventističkoj crkvi. Pastor je iznosio priču o poštaru koji je primio pismo namenjeno Deda mrazu. Mali dečak je napisao pismo u kome je želeo da dobije vozić na poklon.

Poštar nije imao dece, pa je odlučio da kupi vozić za dečaka.

Dečak je bio oduševljen kada je primio poklon.

Kad je kao dečak slušao ovu priču, Rosen je bio oduševljen. On je takođe čeznuo za vozićem, u svom domu u Sofiji, u Bugarskoj.

Ova priča je taknula njegovo srce, i odlučio je da dođe u crkvu i sledeće subote. A zatim i naredne. Ubrzo je stekao prijatelje među ljudima iz crkve, i stvorio prijateljstvo sa Isusom.

Kada je završio srednju školu, Rosen je morao da ode na služenje obaveznog vojnog roka u tada komunističkoj državi. Pred njim bio je izbor, ili će ići na služenje dvo-

godišnjeg vojnog roka ili će raditi u fabrici pet godina. Izabrao je fabriku da bi izbegao bilo kakav problem oko svetkovanja subote.

Najmanje desetoro adventista radilo je u ogromnoj fabrici kamiona u Sofiji. U fabrici, Rosen je upoznao jednog adventistu koji ga je pozvao da mu se pridruži u odeljenju u kome su motori bili stavljeni u šasije kamiona.

Rosen je otišao u administrativnu kancelariju fabrike da podnese molbu za rad u tom odeljenju. Pogledavši u Rosenovu molbu, menadžer je uvideo da je imao iskustva kao auto-mehaničar.

„Zašto podnosiš molbu za rad u odseku za instaliranje motora? Trebalo bi da radiš u garaži na popravci motora kamiona.“

Rosen je istog trena pitao da li na tom radnom mestu ima slobodnu subotu.

„Da“, odgovorio je menadžer. „Radi se od ponedeljka do petka.“

Poslao je Rosena u kancelariju za ljudske resurse da završi papirologiju.

Kada je predao svoje dokumente službeniku te kancelarije, on mu se obratio rekavši: „Zašto podnosiš molbu za rad na popravci motora kamiona? Mogao bi da radiš u maloj radnji na prodaji motora.“

Prvog dana rada u fabrici, saznao je da je još šestoro ljudi radilo u maloj radnji. Na pauzi za ručak u fabričkoj menzi, jedan od novih kolega ga je pitao: „Kaži nam, koga poznaješ u menadžmentu fabrike?“

„Šta misliš pod time?“ upitao je Rosen.

„Sigurno imaš nekog prijatelja na vrhu koji ti je pomogao da dobiješ ovo radno mesto“, rekao je drugi kolega.

Rosen je saznao da je mala prodavnica motora bila najpopularnije mesto posla u fabrici. Mnogi među hiljadama radnika u fabrici bili su angažovani na teškim, prljavim poslovima. Međutim, rad u radnji sa automobilskim motorima bio je relativno lak i čist posao. Sve Rosenove kolege dobile su ovaj posao jer su imale nekog na vrhu u fabrici.

Rosen je uvideo da, odajući čast Bogu svetkovanjem subote, Bog mu je uzvraća poslom za kojim su mnogi žudeli.

Za stolom u menzi, jedan kolega je naveljivao na Rosena da mu da odgovor.

„Ko je tvoj prijatelj?“ upitao je.

Rosen je prstom pokazao prema Nebu.

„Moj prijatelj je gore“, odgovorio je.

Od tog dana, svi zaposleni u maloj radnji i u garaži znali su da je Rosen adventista. Mnogi su tražili njegovu pomoć kako se proširila reč da je odličan mehaničar. Bio je jedini adventista u garaži.

„Mnogi adventisti su radili u fabrici, ali niko nije radio u garaži“, rekao je prilikom intervjua za ovaj časopis. „Očigledno sam Bogu tamo bio potreban.“

Rosen, koji sada ima 48 godina, ne zna da li je bilo ko od njegovih kolega prihvatio Isusa posredstvom njegovog uticaja, ali siguran je da Bog ima plan sa njime.

U vezi s pričom

Pogledajte Rosena na Jutjub klipu na linku: bit.ly/Rosen-Nakov.

Skinite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/stranger-with-eyes).

Slike visoke rezolucije o projektima 13. subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/eud-2020-projects.

Brze informacije

Zvanični jezik u Bugarskoj je bugarski, i sve etničke grupe ga govore, bilo da im je maternji ili drugi jezik. To je najstariji pisani slovenski jezik i piše se ćirilicom azbukom.

Bugarski muzički nacionalni instrument jesu gajde koje se zovu „Gajda“. Postoje samo tri države na svetu koje upotrebljavaju gajde u svojoj tradicionalnoj muzici – Škotska, Irska i Bugarska.

Iako je Bugarska bila udružena sa Nemačkom u Drugom svetskom ratu, to je bila jedna od dve države (druga je Finska) koja je štitila svoje jevrejsko stanovništvo od deportacije u nacističke koncentracione logore.

„Kao što je Bog iskoristio priču o voziću-igrački da takne moje srce još dok sam bio dečak, tako je možda hteo da budem u garaži da bih mogao tamo da taknem nečije srce. Dobri Bog zna na koji način može taknuti srce bilo koje osobe.“

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju crkvene zgrade za zapadnu adventističku crkvu u Sofiji, u Rosenovom rodnom gradu u Bugarskoj.

Hvala vam što planirate da priložite veliku darove.

Kamenovana na Siciliji

Salvatricé „Salvina“ Maca, 85

Otac je odveo trinaestogodišnju Salvinu Maca na put biciklom od 43 km po italijanskom ostrvu Siciliji.

Međutim, taj put nije bio zbog zabave.

Jedna porodica u selu Rosolini, tražila je pomoć za razumevanje Biblije. Pre nego što su krenuli na put, otac je rekao: „Pođi sa mnom da slušaš i naučiš kako da svedočiš o Isusu ljudima.“

Otac nije imao kola, pa su Salvina i on krenuli na put biciklima iz grada Ragusa, na obronku planine. Na putovanju im se pridružio prijatelj Đovani Đaljanza prvi adventista u Raguzi, koji je svedočio ocu o Bogu i adventističkoj crkvi, nakon što je saznao za adventiste u Belgiji.

Nakon nekog vremena, dvojica ljudi i devojčica stigli su u kuću porodice u Rosolini. Komšije su radoznalo provirivale sa vrata i prozora svojih kuća.

„Ko su ovi stranci?“ pitao je jedan. „Šta rade ovde?“ pitao je drugi. Komšije su pratile posetioce do porodične kuće, i ubrzo je kuća bila ispunjena ljudima. Čovek koji je pozvao oca u posetu, postavio je pitanje iz Biblije. Otac je otvorio Bibliju i pokazao

odgovor. Čovek je postavio drugo pitanje, a otac odgovorio stihovima iz Biblije.

Dve žene nisu bile zadovoljne odgovorima koje je otac dao i napustile su kuću. Dvadeset minuta kasnije, dva lepo obučena čoveka sa torbama u rukama ušla su na vrata. Nakon što su kratko slušala ono o čemu se razgovaralo, jedan se obratio drugome.

„Ovde se ništa ne dešava. Oni samo razgovaraju o jevanđelju.“ Ta dvojica ljudi su otišla. To su bili policajci koje su dve nezadovoljne žene poslale.

Tri sata kasnije, sastanak se završio i otac se pozdravio sa domaćinima. „Ako želite još da proučavate, javite mi i ja ću se vratiti.“

Salvina na biciklu pratila je oca i njegovog prijatelja putem nazad prema Raguzi. Na njeno iznenađenje, duž puta stajale su stotine ljudi.

„Oče, da li je to neki religiozni festival?“ upitala je.

„Da“, rekao je. „Veliki festival se održava zbog nas.“ Žurnost mu je ispunila glas.

„Vozimo brže da prođemo kroz gomilu“, rekao je.

Biciklistički trio vozio je najbrže što je mogao. Povici su se dizali iz gomile ljudi.

„Mi ne želimo takvu vrstu crkve“, rekao je neko. „Ne želimo protestante ovde“, reče neko drugi.

Ljudi su uzimali kamenje i bacali ih na bicikliste.

„Nemoj da reaguješ“, samo vozi. Salvina je vozila što je brže mogla.

Na bezbednoj udaljenosti od gomile, otac se zaustavio da vidi da li je neko bio povređen. Svi su bili dobro. Ovo troje pognulo je svoje glave na molitvu.

„Hvala Ti, Bože, što si nas zaštitio, gomila je bacala kamenje na nas, ali niko nije bio povređen.“

Niko iz Rosolinija nije više zvao oca u posetu.

Otac, koji se zove Karmelo Maca, suočavao se sa mnogim poteškoćama šireći svoju veru. Vozio je svoj bicikl širom Sicilije, radeći kao fotograf, nakon Drugog svet-skog rata.

Međutim, on nije bio obeshrabren nakon kamenovanja od strane gomile ljudi 1946. godine, ili neke druge teškoće. Đovani i on osnovali su prvu adventističku crkvu u Raguzi 1952. godine. Osnovali su, takođe, još tri druge crkve u Macaroneu, Modiki i Vitoriji.

Salvina danas ima 85 godina, ali se dobro seća vožnje biciklom.

„To je bilo veliko čudo koje neću nikada zaboraviti“, izjavila je.

Nakon tog napada, nikada se više nije plašila da govori o Isusu. Prema komšijama odnosila se sa strpljenjem i ljubavlju kada bi je napadali zato što je adventista. Svedočila je o svojoj veri u školi, iako su joj se školski drugovi i sveštenik rugali.

Čak i sada, ona iznosi sa entuziazmom svoja ubeđenja.

„Volim da širim jevanđelje“, izjavljuje.

U vezi s pričom

Pogledajte video-klip sa Salvinom, na linku: bit.ly/Salvina-Mazza.

Skinite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/Stoned-in-Sicily).

Fotografije visoke rezolucije o projektima 13. subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2020.

Brze informacije

Italija zauzima jedinstveno mesto u crkvenoj istoriji. Ona je bila prva država u Evropi u kojoj je adventistička doktrina bila propovedana. M. B. Čehovski, poljak, bivši katolički sveštenik bio je kršten 1857. godine, i radio je u Severnoj Americi među francuskim govornim stanovništvom. Nije uspeo da ubedi crkvene vođe da ga pošalju u Evropu, tako da je otišao pod pokroviteljstvom jedne druge adventističke denominacije. Otišao je u Tore Peliče u dolinu valdenžana na obroncima Pijemonta, na severu Italije 1864. godine, gde je podučavao adventističke doktrine.

Italijanski adventistički univerzitet Vila Aurora (Istituto Avventista di Cultura Biblica Villa Aurora) nalazi se u Firenci i podučava teologiju, italijanski jezik, umetnost, kulturu (ovo poslednje namenjeno je pretežno stranim studentima.)

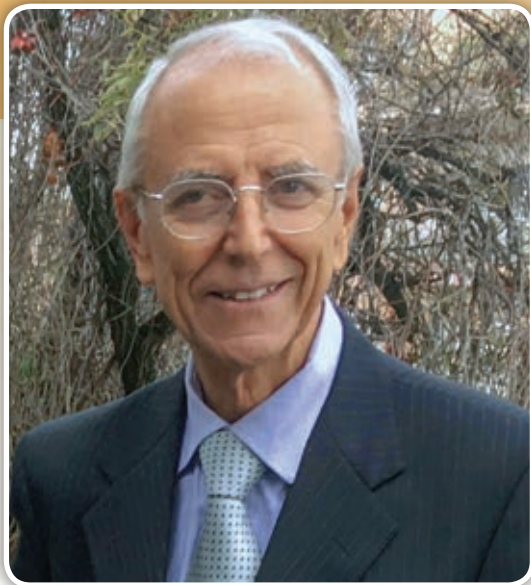
Deo darova 13. subote 2016. godine pomogao je da se izgradi zgrada crkve u Raguzi. Vernici crkve okupljali su se u iznajmljenim prostorijama od osnivanja crkve od strane Salvininog oca 1952. godine. Zahvalni su što mogu da imaju svoju crkvenu zgradu.

Hvala vam što ste to omogućili prilaganjem svojih darova.

Od sela do palate

ITALIJA | Februar 8.

Vićenco Maca, 70

Otac je eksplodirao od besa kada se šesnaestogodišnji Vićenco Maca vratio u svoj dom, u svom selu, na italijanskom ostrvu Sicilija, i kada je objavio svom ocu da se krstio u adventističkoj crkvi.

Otac je dodatno pobesneo kada je tinejdžer izjavio da planira da postane pastor.

„Ako odeš i to uradiš, ne vraćaj se kući“, rekao je otac, siromašni veteran iz Drugog svetskog rata, koji je sa strogošću odgajao petoro dece.

Malo ko je mogao da pretpostavi da će jednog dana Vićenco voditi adventističku crkvu u Italiji i proučavati Bibliju sa predsednikom države.

Očeve pretnje nisu obeshrabrile dečaka koji je bio kršten sa jednim starijim bratom, u drugom gradu. Vićenco je otputovao na adventistički fakultet Vila Aurora u Firenci.

Kada je tamo stigao, saznao je da ne može da se upiše bez novca, a nije bilo odgovarajućeg posla.

Razočaran, hodao je po maloj bašti u krugu seminara. Nije želeo da se vrati na Siciliju jer bi otac zatražio od njega da se odrekne svoje vere, ako želi da ostane u porodičnom domu. Molio se u očaju.

Odjednom je čuo šapat: „Pogledaj u džepu svoje košulje“.

Pogledao je u džep i pronašao parče papira sa napisanom adresom nemačke porodice koju je slučajno upoznao po svom dolasku u Firencu. Porodica ga je bila pozvala da dođe u posetu kod nje u Karlsruhe, u Nemačku.

Setio se da je adventistička crkva imala fakultet u Nemačkoj u gradu Darmštatu. Brojeći svoj novac, video je da je imao taman toliko da kupi voznu kartu u jednom pravcu do Karlsruhea, oko 100 km južno od Darmštata.

Vićenco je vozom otišao u Karlsruhe, ostavši jednu noć kod porodice, iznevši joj svoju želju da studira na fakultetu. Porodica mu je kupila voznu kartu do Darmštata.

Mladić je stigao u Darmštat bez novca, znanja nemačkog jezika i bez uputstva za to gde se seminar nalazio. Pešačio je po gradu nekoliko sati, tražeći seminar. Kada je došao do šume, nastavio je da pešači i ubrzo se izgubio. Sunce je polako zalazilo, bilo je hladno i bio je uplašen.

Nije znao šta da radi, plakao je i molio se Bogu za pomoć.

„Hej mladiću!“ Čuo je tada glas koji mu se obratio. „Šta tražiš?“

Vićenco nije nikoga čuo da mu se približava. Okrenuvši se prema glasu, video je, na svoje iznenađenje, malog, starijeg

čoveka sa sedom kosom. Začudivši ga još više, stariji čovek je govorio na nemačkom jeziku, a Vićenco sve razumevao.

„Tražim adventistički fakultet“, odgovorio je na italijanskom.

„Objasniću ti kako da odeš do tamo“, rekao je stari čovek pričajući i dalje na nemačkom.

Čovek je dao detaljno upustvo, i Vićenco je krenuo. Nakon nekoliko koraka, okrenuo se da bi se zahvalio ljubaznom strancu, ali nije bilo nikoga.

Stigao je na kampus fakulteta i objasnio svoju situaciju profesorima. Upisali su ga na nastavu i obezbedili posao.

Postao je pastor za crkve u Nemačkoj i Italiji. Služio je kao vođa adventističkog dela u Italiji od 1995. do svog penzionisanja 2000. godine.

Održavao je redovne kontakte sa svojim ocem.

Nakon što je proteklo mnogo vremena, otac je tražio oprostjenje od Vićenca.

„Bio sam autoritativni otac“, rekao je jednom prilikom, tokom Vićencove posete, kada je sa svojom suprugom i njihovom dvojicom sinova došao tokom leta na Siciliju.

„Priznajem da sam bio strog, i veoma mi je žao što sam svojoj deci nanosio bol“, izjavio je tada otac.

Kao vođa adventističke crkve u Italiji, Vićenco je jednom prilikom napisao pismo zahvalnosti italijanskom predsedniku Oskaru Luiđiju Skalfaru, za podršku koju je pokazao prema protestantima.

Nekoliko dana posle slanja pisma 1997. godine, predsednik Skalfaro pozvao je Vićenca da ga poseti u predsedničkoj palati.

Nakon prve posete, ova dvojica ljudi su postali dobri prijatelji. Predsednik Skalfaro je u nekoliko navrata pozivao Vićenca, i uvek bi rekao, „Pastore Maca, molim

U vezi s pričom

Pogledajte Vićencovog sina Andreasa na Jutjubu: YouTube: bit.ly/Andreas-Mazza.

Skinite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/Village-to-Palace).

Fotografije visoke rezolucije o projektima 13. subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2020.

Brze informacije

Vulkan Etna na Siciliji je najviši aktivni vulkan u Evropi. Često se sa velike udaljenosti mogu videti spektakularne erupcije.

Vas, čitajte Bibliju sa mnom. Molite se sa mnom.”

Vrhunac prijateljstva pokazao se kada je predsednik prihvatio Vićencov poziv da prisustvuje otvaranju adventističkog doma za stare osobe u Forleu 1998. godine. Prisustvo predsednika na ovom malom događaju dovelo je do toga da ovaj događaj bude objavljen u nacionalnim vestima. Ljudi širom Italije koji nikada nisu čuli za adventističku crkvu, sada su bili upoznati sa njom i subotom kao sedmim danom, danom za odmor.

Danas Vićenco ima 70 godina i parkinsonovu bolest u odmakloj fazi. Međutim, on je u svom srcu i dalje pastor, i često objavljuje kratke propovedi na svojoj Fejsbuk stranici.

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za renoviranje glavne zgrade na akademiji Marienhohe u Darmštatu.

Hvala vam, što planirate da priložite veliku darove.

Suočavanje sa subotom

NEMAČKA | Februar 15.

Vićenco Galina, 29

Nemački internet specijalista Vićenco Galina nije mogao da shvati šta se događa. Svetske krize nizale su se jedne za drugom – 11/9, evropska finansijska kriza, Krim, migrantska kriza.

Nešto je bilo pogrešno. Vićenco je sebi postavljao pitanje da li je to došlo do kraja sveta. Pokušavao je da shvati naizgled neloგიčne odluke političara. Tražio je odgovore na Jutjubu. Okrenuo se prema crkvi iz svog detinjstva.

Vićenco nije samo odlazio na službe nedeljom. Odlazio je na službe i subotom i sredom.

Crkvene vođe bile su zadivljene njegovim interesovanjem za religiju, pa su pokušale da ga ubede da postane sveštenik. Odbio je. Želeo je samo odgovore na globalne događaje i da živi pobožnim životom.

Dok je tražio, u svom srcu je prigrlio tri važna principa:

- da ide za istinom, bez obzira na to gde će ga odvesti;

- da bude iskren prema drugima, a posebno prema sebi;

- da deluje u skladu sa svojim rečima.

Čitajući Bibliju, postao je frustriran. Nije razumevao ono što je čitao.

Jedne noći, molio se očajnički da mu Bog pošalje nekoga da mu objasni Bibliju.

„Bože, oprosti mi što sam mnogo glup, pa ne razumem Tvoju reč“, molio se.

Kada je sledeći put pretraživao Jutjub, naišao je na propoved adventističkog evanđeliste. Nešto se dogodilo u njegovom umu dok je slušao. Svidelo mu se to što je evanđelista koristio Bibliju da podupre sve što je izlagao.

Ubrzo je počeo da gleda pet propovedi na Jutjubu dnevno. Njegov um poput suvog sunđera upijao je nova saznanja.

Postavši ubeđen da je sedmi dan biblijska subota, počeo je da odlazi u adventističku crkvu subotom u svom rodnom gradu Kelnu. Želeo je da proslavlja Boga Stvoritelja, da dokaže da đavo greši kada kaže da je nemoguće držati Božje zapovesti, i da bude iskren, da sledi istinu gde god ga to odvelo.

Kako je još živeo sa svojim roditeljima, uvideo je da je teško bilo da živi pobožnim životom. Njegovi roditelji se nisu molili pre obroka, a subotom im je televizor bio upaljen. Sumnje o značaju svetkovanja subote uvukle su se u njegov um.

Razmišljao je o Isusovim rečima zapisanim u Marku: „I govoraše im: Subota je

načinjena čoveka radi, a nije čovek subote radi" (Marko 2,27). Sećao se šta je Pavle rekao: „Jer greh neće vama ovladati, jer niste pod zakonom nego pod blagodaću" (Rimljanima 6,14).

Prestao je da svetkuje subotu.

Jednog petka uveče posle zalaska Sunca, Vićenco je radio na svom kompjuteru, kada je osetio kao da mu se neki glas obraća i kaže: „Da li znaš da ne držiš jednu od Mojih zapovesti."

Setio se tada svog principa da će biti pošten prema drugima i prema sebi.

„Da, ne držim, zapovest o suboti. Da li je zaista toliko važno?" rekao je naglas.

Vratio se svom poslu.

„Ne držiš zakon", rekao mu je glas. „Ono što činiš nije ispravno."

„Da li je zaista toliko važno svetkovati taj dan?" rekao je Vićenco uzimajući svoju tamnozelenu Bibliju sa stola. „Zar nije Isus rekao da je subota stvorena čoveka radi, a ne čovek subote radi? Zar smo još uvek pod zakonom?"

Glas nije želeo da stane.

Na kraju, Vićenco se pomolio za vođstvo. Kleknuo je, i sa Biblijom u ruikama, tražio od Boga jasan odgovor.

„Da li želiš da svetkujem subotu? Da li je taj dan Tebi značajan? Potrebna mi je pomoć u donošenju odluke."

Smatrao je da je bilo potrebno da se stvori prilika da mu Bog odgovori. Pogledavši na Bibliju u svojim rukama, odlučio je da je nasumično otvori i prihvati koji god mu odgovor Bog pruži. Zatvorio je svoje oči i otvorio Bibliju. Pogledao je na stihove: „Ako odvratiš nogu svoju od subote da ne činiš šta je tebi drago na moj sveti dan, i ako prozoveš subotu milinom, sveti dan Gospodnji slavnim, i budeš ga slavio ne idući svojim putevima i ne čineći šta je tebi drago, ni govoreći reči, tada ćeš se veseliti u Gospodu, i izvešću te na visine

U vezi s pričom

Pogledajte video-klip na Jutjubu sa Vićencom na linku: bit.ly/Vincenzo-Gallina.

Skinite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/Challenging-the-Sabbath).

Fotografije visoke rezolucije o projektima 13 subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2020.

Brze informacije

Male grupe svetkovalaca subote koji su očekivali Hristov skorašnji povratak pojavile su se u Nemačkoj 1844. godine. To su bili hrišćani u Bavarskoj koji su prihvatili biblijsku subotu, inspirisani spisima Tenharda, jednog studenta biblije iz 18 veka. Godine 1902, dva čoveka iz Vitemberga koja su svetkovala sedmi dan subotu više od 50 godina bila su krštena u hrišćanskoj adventističkoj crkvi.

zemaljske, i daću ti da jedeš nasledstvo Jakova oca svog; jer usta Gospodnja rekoše" (Isaija 58,13.14).

Počeo je da plače. Nije više mogao da radi, posle dobijanja odgovora na ovakav način. Isključio je kompjuter i otvorio Bibliju.

Od tada, više nije imao ikakve sumnje u vezi sa subotom. Vratio se u crkvu u subotu i od tada redovno odlazi.

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za renoviranje glavne zgrade na akademiji Marienhohe u Darmštatu u Nemačkoj.

Hvala vam što planirate da priložite veliku darove.

Ateistički misionar

NEMAČKA | Februar 22.

Jan Haug, 30

Ništa nije oduševljavalo Jana Hauga više od zalaganja za zaštitu prirodne okoline. Kao osamnaestogodišnji momak pridružio se nemačkoj političkoj partiji koja se bavila globalnim ekološkim problemima.

Na univerzitetu pozivao bi prijatelje da gledaju filmove o zaštiti prirode i pokušavao da učini svoj život zdravijim putem izbora hrane, putovanja, sredstava za čišćenje i higijene.

Često je išao po stanovima koje je delio sa svojim cimerima i gasio nepotrebna svetla, što je često dosađivalo drugima.

On je bio misionar, ali bez Isusa.

Njegova religija bila je briga o prirodnoj okolini.

Kako je bio student međunarodnog biznisa, Jan je obezbedio stažiranje u jednoj banci koja je propagirala zaštitu prirodne okoline. Odlučio je da se posveti jednom međunarodnom poslovnom poduhvatu u glavnom gradu Norveške, u Oslu.

Međutim, imao je poteškoća da pronađe odgovarajuće mesto za boravak u Oslu.

Setio se tada porodice koju je upoznao dve godine ranije u pokušaju da nauči kako da bude samostalan. Tada je proveo leto na jednoj norveškoj farmi.

Poslao je elektronsko pismo porodici potraživši pomoć, i nekoliko dana kasnije primio je odgovor u kome ga je porodica izvestila da mu je našla smeštaj u Oslu.

Kada je Jan stigao u Oslo, ubrzo je shvatio da je bio okružen adventistima. Njegov novi cimer bio je David Mikelsen. Njih dvojica delili su malu sobu u domu u vlasništvu adventističke crkve, namenjenom studentima adventistima.

Jan je bio tvrdokorni ateista iz bivše Istočne Nemačke, u kojoj se nalazi najveća koncentracija ateista na svetu. Više od 60% bivše Istočne Nemačke deklariše se kao ateisti.

Iako je bio zahvalan što je imao mesto u kome je mogao da boravi, Jan je razmišljao: „Pokušaće da me obrate, ali neće uspeti. Ja znam u šta verujem.“

Ništa se nije događalo puna tri meseca. Janu su se svideli adventistički studenti. Prema njemu su se ljubazno ophodili, čak i kada je prekršio pravila unoseći alkohol u sobu. Stekli su njegovo poverenje brinući se o njegovim potrebama.

Jednog dana, bio je pozvan da se pridruži grupi od 50 mladih adventista koja je išla na izlet brodom u južni deo Norveške.

Jan je uživao na izletu i bio posebno zadovoljan što su mladi pokazivali interesovanje za njegovu želju za zaštitu prirodne okoline.

Tada je jedan od vođa mladih, Joakim Hjortland pozvao Jana da proučava bibliju sa njim. Jan nije bio zainteresovan, ali nije želeo da povredi Joakima.

Pokušao je da pronađe dobar izgovor.

„Nemamo vremena danas, možda sutra“, rekao je.

Narednog jutra Joakim je rekao: „Hej, da li se sećaš o čemu smo razgovarali juče? Šta misliš o proučavanju Biblije?“

Jan je ponovo pošao da se izgovori: „Ne mogu da proučavam Bibliju jer nemam Bibliju.“ Kasnije je ovaj izgovor smatrao najglupljim koji je mogao da dâ. Bio je okružen ljudima sa biblijama. Posle nekoliko trenutaka, u svojim rukama držao je Bibliju.

Da bi neko poverovao u istinitost Biblije, najpre mora da poveruje da je to Božja reč. Jan nije verovao u Boga. Joakim je otvorio Bibliju na Knjigu proroka Danila 2. Jan je slušao u šoku Danilovo proročanstvo o usponu i padu carstava Vavilona, Medopersije, Grčke i Rima.

Uvideo je da je današnja Evropa izdeljena kao što je pokazano u Danilovom proročanstvu prstima nogu kipa, od kojih su neki bili od gvožđa, a neki od gline.

Prihvatio je da je Biblija sadržavala natprirodne informacije, odlučivši da kupi jednu da je dublje proučava.

U Oslu, adventistički prijatelji pomogli su mu da pronađe biblijske odgovore na pitanja o poreklu greha, zašto Bog nije uništio sotonu, i kako biblijski izveštaj o stvaranju može pre da bude prihvaćen nego priča o teoriji evolucije. Došao je dan kada je odlučio da preda svoje srce Bogu.

„Uopšte nisam želeo da postanem hrišćanin, ali težina dokaza bila je velika“, izjavio je. „Bog mora da postoji, a ako On postoji i jeste ono što kaže da jeste, onda ne postoji nijedna druga logična posledica, nego ići za Njim. Ko želi da bude deo izgubljenog tima, koji je već izgubio bitku? To bi bilo glupo. Ja želim da budem u pobedničkom timu.“

U vezi s pričom

Pogledajte Jana u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Jan-Haugg.

Skinite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/Atheist-Missionary).

Fotografije visoke rezolucije o projektima 13. subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2020.

Brze informacije

Nemačka je poznata kao *Land de dichter und denker*, zemlja pesnika i mislilaca. Kompozitori klasične muzike Bah, Betoven, Hendl, Šuman, Mendelson, Brams, Vagner i Štraus bili su Nemci. Neki od najpoznatijih filozofa poput Kanta, Hegela, Šopenhauera, Ničea i Hajdegera takođe su bili Nemci. Pisci poput Getea, Šilera, Hofmana i Remarka ili dobro poznati slikari Holbajn, Direr, Fridrih i Kle.

Danas, Jan stiće obrazovanje da bi bio pastor u seminaru Bognhofen u Austriji.

Nakon što bude diplomirao, nada se da će širiti jevanđelje među ateistima u Istočnoj Nemačkoj, kao i među aktivistima za očuvanje prirodne okoline.

„Želim posebno da svedočim ljudima iz zelenog pokreta koji pokušavaju da spasu svet svojom silom. Kada bi samo mogli da stave Isusa u svoju sliku, njihovi napori bili bi kanalisani u pravom smeru. Oni su misionari, međutim, bez Isusa, njihovo delo neće rezultovati večnim životom.“

Deo darova 13. subote ovog tromesečja biće upotrebljen za obnovu glavne zgrade na akademiji Marienhohe u Darmštatu u Nemačkoj.

Hvala vam što planirate da priložite nesebične darove.

Molitve u kupatilu

ŠPANIJA | Februar 29.

Dante Marvin Herman, 36

Bilo je teško na prvoj godini na adventističkom koledžu u Španiji. Dante Marvin Herman iskoristio je svoje zadnje uštedevine da bi platio godišnju školarinu, nekih 5.000 evra.

Pored nastave, radio je da zaradi drugih 5.000 evra za život svoje supruge i njihova dva mala sina.

Sada, bio je suočen sa dugim letom, odvojen od svog doma, radeći kao literarni evanđelista da bi platio troškove studiranja.

Dante se nije libio da naporno radi, ali nije se upisao na adventistički koledž Sagunto da bi prodavao knjige. Želeo je da provede leto idući iz crkve u crkvu, svedočeci ljudima kako je on, istetovirani Namac, napustio život ispunjen narkoticima na Kanarskim ostrvima, i postao adventista.

Dante je imao potrebu da razgovara sa Bogom o svojim finansijskim problemima. Otišao je na svoje omiljeno mesto mira i tišine za molitvu – u kupatilo u svom stanu.

Zaključao je vrata, kleknuo i otvorio svoje srce Bogu.

„Tata, prva godina je završena. Bio sam među onima sa najboljim ocenama. Uvideo sam da si me pozvao da budem tamo“, rekao je.

Dante se uvek obraća Bogu u svojim ličnim molitvama sa „Tata“.

„Tata, znam da si omogućio nekim studentima da dobiju novac za školarinu. Molim te, pomoz mi, jer ne želim da radim kao literarni evanđelista sa fokusom zarade novca. Ja želim da propovedam o Isusu. Potrebna mi je sloboda da bih propovedao. Više nemam para jer sam upotrebio svoju celokupnu uštedevinu. Tata, molim te, pomoz mi.“

Dante je napravio pauzu. Tada je čuo tanki glas koji mu se obratio, rekavši: „Koliko ti je potrebno?“

„Da vidimo, ostalo mi je 5 godina studiranja na koledžu. Godina studiranja košta 10.000 evra. Potrebno mi je 50.000 evra.“

„Okej, Dante“, rekao je glas, dodajući: „Da li veruješ da Ja mogu da ti obezbedim taj novac?“

„Ti znaš da sam maloveran, ali zahvalan sam što možeš da mi pomogneš da poverujem, i što ćeš učiniti da dobijem 50.000 evra.“

Deset minuta kasnije, Dante je dobio 50.000 evra.

Nakon molitve, izašao je iz kupatila i otišao u dnevnu sobu, da vidi svoju majku koja je bila u poseti.

„Zdravo“, rekao je dok je ulazio u prostoriju. „Ti znaš da te ja volim.“

U vezi s pričom

Pogledajte Dantea u video-klipu na Jutjubu: bit.ly/Dante-Herrmann.

Skinite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/Dante-photos).

Fotografije visoke rezolucije o projektima 13. subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2020.

Misionske informacije

Teritorija Španije pripala je latinskoj uniji oblasti uspostavljenoj 1902. godine. B. G. Wilkinson, Žan Vijemje i Žil Rober bili su poslani 1903. godine da provere mogućnosti i procene izgleda za širenje jevanđelja u Španiji, sa obraćanjem posebne pažnje na velike gradove Balseonu i Madrid. Po svom povratku, Žil Rober je napisao: „Posle provedene čitiri sedmice u Španiji, donosimo dobre vesti o ovoj zemlji, u pogledu mogućnosti za širenje jevanđelja, zato što, bez obzira na postojeće uslove, Bog je našao način da otvori put“ (Messenger de la Prophétie, maj 1903).

Majka je sedela nepomično na krevetu, njeno lice bilo je belo kao čaršav. Držala je svoj mobilni telefon u ruci.

„Šta se dogodilo?“ upitao je Dante uplašeno.

„Nešto se čudno desilo“, odgovorila je.

„Šta to?“ upitao je.

„Znaš, već 10 godina pokušavam da prodam kuću u Nemačkoj. Sada sam upravo dobila poruku preko Vocapa od čoveka koji želi da kupi kuću, i ponudio je 50.000 evra, više od onoga što sam tražila.“

Dante nije znao šta da radi. Smatrao je da ne bi bilo u redu da izbrblja: „To je moj novac, ja sam se molio za njega.“

„Sačekaj“, rekao je glasno. „Sačekaj trenutak, moram da idem u kupatilo.“

Zaključavši vrata za sobom, kleknuo je na pod.

„Tata, da sam tražio 100.000 evra, da li bi mi dao?“ „Dante“, glas je rekao, „tražio si 50.000 evra i Ja sam ti obezbedio 50.000 evra.“

„Da, ali, da sam tražio 100.000 evra, da li bi mi ih dao?“

„Da, dao bi ti ih, ali ti si tražio 50.000 evra i Ja sam ti dao 50.000 evra.“

„Da li mogu da se predomislim?“

„Ne, ne možeš. Potrebno je da naučiš da posmatraš stvari iz sire perspektive. Ti razmišljaš o malim stvarima, razmišljaš samo o ovom trenutku. Međutim, Ja želim da ti dam mnogo više. Želim da imaš poverenja u Mene, da sam spreman da ti pružim ono što ti treba“, rekao je glas.

„Okej“, reče Dante, „Ali ko će reći mojoj majci da mi da taj novac?“

„Da li veruješ da Ja mogu to da učinim?“

„Da, verujem, verujem“, uzviknuo je Dante.

Vratio se u dnevnu sobu, u kojoj je njegova majka i dalje sedela na krevetu.

„Dante“, rekla je, dok je ulazio u prostoriju, „smatram da bi trebalo da ti dam ovaj neočekivano dobijeni novac tako da možeš da platiš svoje studije.“

Dante danas ima 36 godina i završava drugu godinu studija. On veruje da Bog vodi one koji hodaju u poslušnosti i veri.

„Kada je Bog odgovorio na moju molitvu, shvatio sam da je hodanje sa Bogom zapravo hodanje u veri. Bog vam ne otkriva svaki put ono što će se dogoditi. On samo traži da imate poverenja u Njega.“

Deo darova 13. subote ovog tromesečja pomoći će da se proširi kampus adventističkog koledža Sagunto izgradnjom nove zgrade, čime će se omogućiti upis novih studenata koji žele da studiraju i služe Bogu poput Dantea.

Deset godina isti san

ŠPANIJA | Mart 7.

Laurenciju Stefan Druga, 35

Samo troje dece iz adventističkih porodica pohađalo je osnovnu školu u mestu pored Bukurešta, glavnog grada Rumunije.

Sve troje bilo je u osmom razredu sa Laurenciju. Posle nekog kraćeg vremena, pozvali su ga u crkvu. Laurenciju je upoznao Isusa, prihvatio Ga i ubrzo bio kršten.

Javila se želja u njegovom srcu da postane pastor. Adventistička škola u Bukureštu primala je samo 20 novih učenika, tako da je morao dobro da uradi prijemni ispit.

Na dan ispita, ušao je u veliku učionicu i seo za velikim stolom. Pogledao je papir ispred sebe i počeo da radi. Bio je 21. na listi. „Nema problema“, rekao je svojim roditeljima. „Pokušaću opet sledeće godine.“

Te godine, međutim, počeo je da živi zapostavljajući duhovni život. Kada je došlo vreme ispita, ušao je u istu učionicu i seo za isti veliki sto. Pogledao je papir, međutim, nešto mu je delovalo pogrešno.

Bio je svestan da je živeo ne mareći za duhovnost, i njegov um bio je potpuno prazan.

Naglo je ustao i napustio prostoriju.

Nekoliko godina je proteklo, Laurenciju se preselio u Španiju i postao građevinski radnik. Oženio se i još više udaljio od Boga. Kada je imao 23 godine, sreo je jednog rođaka adventistu koji je takođe radio u Španiji.

Setio se svoje prve ljubavi prema Bogu i želje da postane pastor. Njegova supruga i on odlučili su zajedno da budu kršteni.

Pred taj veliki dan, počeo je da razmišlja kako da započne tu novu etapu u svom životu. „Bože, kakav je Tvoj plan sa mnom?“ molio se.

Narednog dana ponovo se molio: „Bože, kakav je Tvoj plan sa mnom?“

Dve noći nakon svog krštenja, usnio je san. U snu je ušao u učionicu, seo za velikim stolom i pogledao papir pred sobom. Sa zaprepašćenjem je shvatio da je bio na ispitu iz matematike, a nije se pripremao u vremenu pre toga. Njegov um bio je prazan. Strah se pretvorio u paniku, dok je njegovo srce ubrzano kucalo. U tom trenutku se probudio. Bilo je 3 sata ujutro.

„To je bio samo san“, hrabrio je sebe.

Zaspavši ponovo, usnio je drugi san. Ovog puta je stajao, smeja se i razgovarao za propovedaonicom u svojoj madridskoj crkvi. Ljudi su ga slušali sa velikom pažnjom. Mir je ispunjavao njegovo srce. Osećao je Božje prisustvo.

U vezi s pričom

Pročitajte priču o Laurencijuvom desetogodišnjem sinu u Dečjem misi-
onskom časopisu.

Pogledajte Laurencijua u video-klipu
na jutjubu: bit.ly/Laurentiu-Druga.

Skinite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS
(bit.ly/same-dream-years).

Fotografije visoke rezolucije o pro-
jektima 13. subote možete skinuti sa
ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2020.

Brze informacije

Prva poznata heftalica napravljena je
u 18. veku u španskoj oblasti Baskija,
za francuskog kralja Luja 15. Svaka
spojnica bila je ugravirana kraljevskim
amblemom.

Ujutru, Laurenciju je prestao da razmišlja
o snovima. Te večeri, molio se kao i obično:
„Bože kakav je Tvoj plan sa mnom?“

Te večeri, u snu, ušao je u učionicu i seo
za velikim stolom. Pogledao je list papira
i uvideo da je bio na ispitu iz rumunskog
jezika. Nije se pripremao za taj ispit i nje-
gov um bio je prazan. Uspaničio se. Malo
kasnije, sedeo je za drugim stolom, sada se
smejao i razgovarao sa grupom ljudi koja
ga je slušala sa interesovanjem. Osećao je
radost i Božje prisustvo.

Slični snovi dolazili su mu skoro svake
večeri. Učionica je uvek bila ista, ali su ispiti
varirali. Nikada nije bio spreman za ispit, i
osećao se potišteno.

A onda, scena bi se promenila. Bio je u
crkvi, za drugim stolom ili sa mnoštvom
ljudi. Nešto im je govorio i osećao je Božje
prisustvo.

Nakon tri meseca takvih snova,
Laurenciju je razmišljao da li ga Bog to
poziva da postane pastor. „Ali kako? Ne
mogu da napustim posao koji radim, ože-
njen sam i treba porodicu da izdržavam“,
razgovarao je sa Bogom.

Snovi su nastavili da dolaze. Prošla je
godina dana, zatim dve, tri, četiri. Rekao je
svojim roditeljima i nekolicini bliskih prija-
telja o snovima, ali su objašnjavali događa-
je kao delovanje njegove podsvesti.

Na kraju, postao je naviknut na snove. Dok
je spavao, čekao bi da prvi, jadni deo sna
prođe, da bi zatim uživao u drugom delu.

Svake večeri, takođe, Laurenciju se molio
Bogu istom molitvom: „Bože, kakav je Tvoj
plan za moj život?“

Nakon deset godina, Laurenciju je rekao
svojoj supruzi o snovima. Jedne večeri, nje-
gova supruga i on prisustvovali su omla-
dinskoj konferenciji, zajedno sa još 250
mladih ljudi. Izgledalo je kao da govornik
čita njegove misli. Svaki put kada bi
Laurenciju u svom umu razmišljao o
nekom razlogu zbog kojeg ne bi mogao da
bude pastor, govornik bi pružio odgovor sa
katedre. Supruga bi ga gurala.

„Treba da ideš na fakultet“, rekla je.

Tri meseca kasnije, Laurenciju, njegova
supruga i njihovo devetogodišnje dete pre-
selili su se na kampus adventističkog koledža
Sagunto, koji se nalazi 380 km istočno od
Madrída. Od tog dana, snovi su prestali.

Laurenciju se sada nalazi na drugoj godi-
ni svojih studija. „Svaki čas i svaki trenutak
koji mogu da provedem sa profesorima
predstavlja drugi deo sna“, kaže. „Ne nedo-
staje mi prvi deo sna. Drugi deo je sada
realnost mog svakodnevnog života.“

Deo darova 13. subote ovog tromesečja
biće upotrebljen za izgradnju toliko potreb-
ne zgrade za fakultet (adventistički koledž
Sagunto) na kome Laurenciju studira.

Doneti veliku odluku

RUMUNIJA | Mart 14.

Paula Kristina Gibut, 18

Šta radite kada je potrebno da donesete neku važnu odluku? Paula Kristina je bila pred važnom odlukom. Imala je četrnaest godina i završavala je osmi razred osnovne škole u Rumuniji. Trebalo je da odluči u koju srednju školu će ići.

Paula je želela da postane učiteljica u osnovnoj školi. Mogla je da ide u obližnju državnu srednju školu koja je nudila poseban program, međutim, ona je pohađala adventističke škole od obdaništa. Adventistička srednja škola nudila je samo naučni smer.

Paula se molila i čitala Bibliju kod svoje kuće u Targu Murešu, selu u severnocentralnom delu Rumunije. Razgovarala je sa svojim roditeljima i tražila savete iz knjiga jednog od osnivača adventističke crkve Elen Vajt.

Dok je čitala, pronašla je savet koji je sugerisao da bi adventistička deca trebala

da se obrazuju u neadventističkim školama da bi obasjavali svet svetlošću.

U knjizi Elen Vajt Saveti roditeljima, učiteljima i učenicima, čitala je: „Hristovi sledbenici treba da budu odvojeni od sveta po svojim principima i interesovanjima, ali ne treba da se drže izolovani od sveta (Counsels to Parents, Teachers and Students, str. 323).

U knjizi Velika borba videla je da su valdenžani u 13. veku i kasnije, koristili svoj hrišćanski uticaj da transformišu cele škole.

Paula je odlučila da se upiše u državnu školu. Smatrala je da će to biti dobra prilika da svedoči o Isusu dok se priprema da postane učiteljica.

Međutim, najpre je trebalo da položi prijemni ispit. Molila se: „Ako je Tvoja volja da budem tamo, pomoz mi da dobro uradim prijemni ispit.“

Konkurencija je bila velika za 150 mesta u školi. Bilo je prijavljeno po četvoro dece za svako mesto.

Paula je bila sedma na listi.

Međutim, i dalje nije osećala mir. Teško je bilo napustiti adventističke škole. Zнала je da se učitelji iz državnih škola neće moliti, i da učenici neće pevati o Isusu.

Dve sedmice pre početka nastave, usnila je san u kome se nalazila u državnoj školi. Učitelji su bili oholi i neljubazni, optužujući je za greške njenih školskih drugova. Lažne optužbe uznemirile su Paulu. Na kraju školskog dana, kada se pripremala da krene kući, čula je glas koji više: „Beži, beži i ne

U vezi s pričom

Pogledajte video-klip sa Paulom na Jutjubu: bit.ly/Paula-Ghibut.

Skinite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/making-big-decision).

Fotografije visoke rezolucije o projektima 13. subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2020.

Misionske informacije

Adventističke doktrine bile su prvi put propovedane u Rumuniji od strane M. B. Čehovskog, bivšeg poljskog katoličkog sveštenika, koji je saznao za subotu i skorašnji Hristov dolazak dok je bio u SAD. Vrativši se 1864. godine u Evropu, propovedao je ove doktrine u Italiji i Švajcarskoj, iako nije bio poslat od strane adventističke crkve. U zimu 1868/69. došao je u Rumuniju i propovedao u Piteštiju, gde je 12 ljudi prihvatilo poruku.

vraćaj se više!" Okrenula se da vidi ko više, ali nikog nije bilo.

Ujutro kada se probudila, pitala se šta li je san značio. Nije bila sigurna da li je san bio od Boga jer je znala da i đavo može da izazove snove.

„Bože, ako ovaj san dolazi od Tebe, molim Te, potvrdi mi na neki način“, molila se.

Okrenula se svojim roditeljima za savet. Rekli su joj da treba sama da donese odluku. Tako da je odlučila da se moli i posti nekoliko dana. Takođe, češće je čitala Bibliju i knjige Elen Vajt.

Bila je zapanjena videvši da je sve što je čitala govorilo da treba da ide u adventističku školu.

U Savetima za roditelje, učitelji i učenike čitala je: „Staviti ponosne i neljubazne uči-

telje nad mladom decom je zlo“ (Counsels to Parents, Teachers and Students, str.175).

U istoj knjizi čitala je dalje: „Naše crkvene škole Bog je posvetio da bi se deca pripremala za veliko delo“ (Counsels to Parents, Teachers and Students, str.176).

Razmišljala je: „Želela sam da otpočnem obuku za učiteljicu u državnoj školi, međutim, adventistička škola može još bolje da me obuči, iako je njen naglasak na nauci.“

A onda je u Smernicama za decu pročitala: „U planiranju obrazovanja za svoju decu izvan doma, roditelji bi trebalo da shvate da više nije bezbedno slati decu u državne škole, i treba da nastoje da ih šalju u škole u kojima će steći obrazovanje zasnovano na biblijskim osnovama.“

(Child Guidance, str. 304)

Paula je otišla u adventističku školu, naučila važne lekcije o razumevanju Božje volje. Molila se i pitala svoje roditelje za savet.

Čitala je Bibliju i spise Elen Vajt, a zatim, donela je odluku.

Sigurna je da je učinila dobar izbor. U adventističkoj srednjoj školi, predala je svoje srce Isusu i bila krštena kada je imala 16 godina. Sada ima 18 i uskoro će diplomirati. Uvidela je da ima mnogo vremena na univerzitetu da nauči kako da bude dobra učiteljica.

„Moj hod sa Bogom bio je proces. Ja nisam koristila drogu, a onda se na čudnovat način obratila. Umesto toga, Bog me je vodio korak po korak. Ja želim da hrabrim mlade ljude da žive korak po korak sa Hristom.

U svakom koraku naših života, potrebno je da Ga prepoznamo, i On će tada delovati u našim životima.“

Pre tri godine, deo darova 13. subote bio je upotrebljen za omladinski misioni program u Rumuniji. Hvala vam za vaš dar 13. subote.

Bog u zatvoru

Elena, 20

Ja sam povučena dvadesetogodišnjakinja iz Rumunije, i volim da čitam lična svedočanstva. Kada sam prvi put došla u kontakt sa adventističkim pastorom, pitao me je: „Kakve knjige voliš da čitaš?“

Rekla sam mu naziv poslednje knjige koju sam pročitala, lično iskustvo napisano od strane hrišćanskog autora.

Nedelju dana kasnije, pastor mi je doneo nekoliko knjiga ispunjenih ličnim iskustvima.

Jednog dana, volela bih da napišem svoje lično svedočanstvo.

Ako bih napisala svoje lično svedočanstvo, počela bih sa srećnim trenucima iz svog detinjstva.

Opisala bih kako sam nemilosrdno zadirkivala svoje prababu i pradedu, čineći ih da budu uznemireni zbog mene. Imala sam 4 ili 5 godina i znam da mi je bilo veoma zabavno da ih zadirkujem.

Ako bih pisala svoje svedočanstvo, govorila bih o svom prvom danu u školi. To je bio srećan dan. Moja prababa me je odvela u školu i kasnije pomagala sa domaćim zadacima kod kuće.

Moji prababa i pradedu mnogo su me voleli. Sa njima sam živela dok nisam otišla u zatvor.

Ako bih pisala svoje lično svedočanstvo, govorila bih o svojim srećnim trenucima u zatvoru.

Opisivala bih dobre ljude koje sam upoznala, kao što je adventistički pastor koji me posećuje jednom sedmično da mene i druge mlade zatvorenike podučava o životu sa Bogom. Pastor dolazi sa trojicom studenata adventističkog univerziteta, i pokazuju nam obrazovne kompjuterske prezentacije.

Prestala sam da idem u školu po završetku osmog razreda osnovne škole, tako da je sve što nam prikazuju novo i interesantno.

Nakon svake kompjuterske prezentacije, iznose nam priče iz Biblije. Molimo se, takođe, i razgovaramo.

Ako bih pisala svoje lično svedočanstvo, govorila bih o najgorem vremenu u svom životu. To je bio devetomesečni period od mog hapšenja u sedamnaestoj godini, dolaska u zatvor i služenja dvanaestogodišnje kazne. Bila sam toliko usamljena. Niko iz moje porodice me nije posećivao, i niko nije najmlio advokata da me zastupa.

Moja prababa je umrla nekoliko meseci pre mog hapšenja, a moj pradedu bio star

i bolestan. Tokom tih dugih meseci u pre-distražnom pritvoru, nisam čula nijednu ljubaznu reč.

Međutim, sve se promenilo kada sam došla u zatvor. Neki zatvorski stražari su dobri, posebno jedna žena koja je bila zadužena da mi pomaže da obnovim svoj život. Volim takođe i programe adventističke zatvorske službe. Tokom svakonedeljnih programa, upoznala sam prekrasne ljude, postavši bliska sa njima. Smatrala sam da nikada neću biti bliska ni sa kime.

Adventisti ljubazno govore, i oni me uče kako da budem korisna i kako da imam poverenje u Boga. To mi je važno. U zatvoru sam tri godine i sedam meseci, i biću u mogućnosti da zatražim pomilovanje za dve godine. Moje ponašanje veoma je značajno za mogućnost pomilovanja. Treba da pokažem da mogu da budem nezavisna i korisna za društvo.

Ako bih pisala svoje lično svedočanstvo, priznala bih da sam iskusila u svom životu žaljenje zbog učinjenih greha sa samo dva-deset godina života. Teško mi je da govorim o tome. Moja porodica je imala finansijske teškoće. Nisu bili kraj mene kada je to bilo potrebno. Mnoge nasilne stvari su se dešavale u mom životu. Događale su mi se stvari koje nisam mogla da kontrolišem.

Možda je to razlog što nisam mnogo otvorena u vezi svog života. Možda je to razlog što sam povučena.

Da moja prababa nije umrla, ne bih otišla u zatvor. Međutim, stvari su postale veoma loše kada je umrla, i ja sam ubila nekoga.

Kada budem puštena iz zatvora, volela bih da imam svoju porodicu. Želim da učinim nešto korisno u svom životu.

Međutim, za sada, ja sam povučena dva-desetogodišnjakinja koja voli da čita lična svedočanstva.

Jednog dana, volela bih da napišem svoje lično iskustvo.

U vezi s pričom

Neka mlada ženska osoba iznese ovo lično iskustvo tokom subotnje škole.

Časopis Adventistička misija ne objavljuje Elenino puno ime zbog njene privatnosti. Iz tog istog razloga nismo objavili Elenine fotografije ili videoklip.

Fotografije visoke rezolucije o projektima 13. subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2020.

Brze informacije

Naziv 'Rumunija' potiče od latinske reči romanus, što znači „građanin rimske imperije“.

Dvorac Peleš na Sinaju bio je prvi dvorac potpuno elektifikovan strujom koja se proizvodila u sopstvenom postrojenju dvorca. Centralno grejanje sprovedeno u dvorcu 1888. godine, još je funkcionalno i u upotrebi i danas.

Nađa Komaneči prva je koja je na Olimpijskim igrama dobila ocenu 10. Ocenjena je za svoje izvođenje na vratilima u Montrealu, u Kanadi, 1976. godine.

Najviša drvena crkva na svetu, i druga po visini drvena struktura u Evropi, pronađena je u Sapanta Peri Maramurešu, na severozapadu Rumunije. Crkva je visoka 78 metara, a na vrhu se nalazi krst visine 7 metara, koji teži 454 kg.

Pre tri godine, deo darova 13. subote bio je upotrebljen da se omogući crkveni misijski projekat namenjen mladim ljudima u Rumuniji.

Hvala vam za vaša darovanja 13. subote.

Romsko selo upoznaje subotu

PROGRAM 13 SUBOTE | Mart 28.

Peter Mižigar, 44

Dve hiljade stanovnika romskog naselja u Slovačkoj sebe je smatralo hrišćanima. Međutim, niko nije odlazio u crkvu. Niko od njih nikada nije ni čitao Bibliju.

Nakon što je Slovačka stekla samostalnost 1993. godine, različiti misionari počeli su da dolaze u naselje Rakusi. Najpre je jedan bračni par propovedao na glavnoj seoskoj ulici svake nedelje. Ljudi su se okupljali da slušaju, ali malo toga su razumevali jer nikada ranije nisu čitali Bibliju.

Jedan meštatin, Peter Mižigar, bio je više zainteresovan da svira u svojoj muzičkoj grupi, nego da sluša propovedanje. Svirao je bas gitaru na venčanjima i sahranama. Obično su mlađi članovi grupe, među kojima je bio i njegov mlađi brat Pavol, trošili zarađeni novac na alkoholna pića. Peter nikada nije pio dok je svirao. On je bio vozač.

Dok je svirao, mogao je da primeti da se svaka publika sastojala iz dve grupe – jedne koja se dobro ponašala, visoko inte-

Beleška: Učesnici ne moraju da uče napamet svoje delove, već da budu dovoljno upoznati sa materijalom, tako da ne moraju da čitaju sve iz skripte. Uvežbajte celokupni program, tako da učesnici mogu da se oseće prijatno i po potrebi naglase ono što smatraju važnim.

ligentne, i druge koja se primitivnije ponašala

Drugi muzičari to nisu primećivali jer su bili pijani.

Peter bi sa pažnjom posmatrao ljude za vreme svirke. Razlika među dvema grupama Roma nestajala je kako su pili. Kada su ljudi bili pijani, bogati bi se skidadi do pojasa, i ponašali kao i oni koji su bili siromašni. Svaki događaj bi se završio pesničenjem pijanih ljudi, pa čak i pogrebi.

Kada se jednom prilikom pijana gomi-la okrenula prema Peteru i drugim muzičarima, njegov mlađi brat i on odlučili su da napuste takav način života. „Prestaću da sviram svetsku muziku“, Pavol je rekao. „Želeo bih da sviram Bogu.“

Pavol je slušao hrišćansku muziku koju su puštali misionari koji su posećivali njihovo naselje.

Ubrzo su Peter, Pavol i drugi članovi grupe svirali hrišćansku muziku u Pavolovom domu. Tokom jedne probe, Peter je primetio Bibliju na stolu.

„Kakva je to knjiga?“ upitao je, uzimajući je u ruke.

Iztrgavši mu je iz ruku, rekao je: „Ostavi je, to nije za tebe.“

Pavol je proučavao Bibliju i nije želeo ni sa kime da je deli.

Program 13. subote

Početna pesma	„Subota slavna odmor je Gospodnji.“ <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve, br. 71</i>
Dobrodošlica	Vođa subotne škole
Molitva	
Program	„Romsko selo upoznaje subotu“
Dar	
Završna pesma	„U Hristu je sigurnost“ <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve, br. 241</i>
Closing Prayer	

Dok su Pavol i ostali svirali, Peter je krišom uzeo Bibliju i napustio kuću.

Kod kuće, čitao je Bibliju narednih mesec dana, čitajući najpre Otkrivenje, a zatim jevanđelja.

Nakon nekog vremena, priznao je svom bratu da je uzeo Bibliju. Kao mlađi brat, Pavol je mogao samo da zatraži da mu je Peter vrati kada je pročitao.

Jednog dana, Peter je naišao na stih: „Koji uzveruje i pokrsti se, spašće se; a ko ne veruje osudiće se“ (Marko 16,16)

Zatvorio je Bibliju i ponovo otvorio. Isti stih mu je ponovo privukao pažnju. Tri puta je Peter zatvarao i nasumično otvarao bBibliju i uvek bi otvorio na isti stih. Zgrabivši Bibliju, otrčao je do kuće svog brata. Pavol je bio sa dvojicom prijatelja.

„Molim te dođi i krsti me“, rekao je. Nije znao ništa o krštenju. Želeo je samo da ispuni Isusov nalog i bude kršten.

„Ti želiš da te ja krstim?“ pitao je Pavol.

„Da, ovde jasno piše da ko god bude kršten, biće spasen“, odgovorio je Peter.

Pavol je bio neodlučan, a Peter uporan.

Dva brata i njihova dvojica prijatelja otišla su do potoka izvan naselja, dubine jednog metra i krstili jedan drugog.

Priznali su svoje grehe Bogu i tražili oprostjenje.

Nakon toga, iskusili su ogromnu radost razgovarajući sa Nebesima, radujući se za svoje krštenje.

Nakon tog dana, ova četvorica ljudi prestala su da psuju, puše, piju. Njihov komšiluk bio je zadivljen. Ranije, kada bi bili pijani, drugi ljudi su bežali od njih u strahu.

Četvorica prijatelja dogovorila su se da će svakodnevno proučavati Bibliju. Ponekad, počeli bi sa čitanjem Biblije tokom večeri i čitali do samog jutra.

Drugi ljudi su se pridružili ovoj biblijskoj grupi. Često bi se između 50 i 100 ljudi tiskalo u Peterovoj dnevnoj sobi i kuhinji.

Tokom jedne kasne, večernje sesije, Peterova pažnja bila je privučena stihom, „A Isus ustavši rano u prvi dan nedelje javi se najpre Mariji Magdalini, iz koje je isterao sedam đavola“ (Marko 16,9).

Peter se setio da je Isus sa svojim sledbenicima odmarao sedmog dana, subotom, i razmišljao zašto su misionari koji su dolazili u njegovo naselje svetkovali nedelju.

Nijedan misionar nije mogao da odgovori na njegovo pitanje.

Biblijska grupa proučavalaca nastavila je da se okuplja, i tokom proučavanja otkrila četvrtu zapovest.

Grupa je počela da svetkuje subotu.

Jednog dana, Peter je napomenuo svoje nedoumice o nedelji jednom nepoznatom čoveku koji je došao u posetu nekom svom rođaku.

Čovek po imenu Josif slučajno je bio adventista, i rekao je Peteru da postoji crkva koja svetkuje biblijsku subotu. Na osnovu poziva koji mu je Peter uputio, Josif se obratio biblijskoj grupi. Kasnije je Josif odveo Petera i njegove prijatelje da obiđu adventističke crkve u okolini.

Peter je bio posebno impresioniran tihim poštovanjem adventističke službe zajedništva.

Njegova dnevna soba postala je adventistička kućna crkva koja je organizovala subotnja bogoslužjenja i druge programe.

Peter, njegov brat i dvadeset i četvoro drugih članova biblijske grupe bilo je kršteno u adventističkoj crkvi u toku 2015. godine.

U vezi s pričom

Pročitajte o dvanaestogodišnjem dečaku u dečjem misionarskom časopisu, čiji je život bio promenjen Peterovom kućnom crkvom.

Pogledajte Petera na Jutjubu: bit.ly/Peter-Mizigar.

Skinite fotografije sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq) ili sa baze podataka ADAMS (bit.ly/roma-village-sabbath).

Fotografije visoke rezolucije o projektima 13. subote možete skinuti sa ADAMS-a: bit.ly/ECD-projects-2020.

Desetoro ljudi bilo je još kršteno u toku naredne dve godine.

U 2018. godini izgrađena je adventistička crkva na periferiji naselja, i u njoj se okuplja oko 100 ljudi svake subote.

To je crkva koju je Bog osnovao na temelju Peterove dnevne sobe.

Deo darova 13 subote ovog tromesečja biće upotrebljen za programe namenjene ugroženoj deci u crkvi u mestu Rakusi u Slovačkoj.

Hvala vam što ćete ovog tromesečja obilato priložiti svoja sredstva za ovaj i druge projekte u Bugarskoj, Nemačkoj i Španiji.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike)

Budući projekti. 13 subote

Projekti koji će biti u žiži sledećeg tromesečja dolaze iz Transevropske divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve:

- osnivanje centra uticaja u Sortlandu, u Norveškoj;
- osnivanje crkve na Novom Beogradu, u Srbiji;
- izgradnja crkve i centra uticaja u Nikoziji, na Kipru.

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Bugarske, Češke Republike, Nemačke, Italije, Rumunije, Slovačke i Španije (IED), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vašem internet pretraživaču.

Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi:

Bulgaria: government bit.ly/GovtBul

Visit Europe bit.ly/VisitBulg

Czech Republic: government bit.ly/GovtCze

Czech Tourism bit.ly/CzechTour

Germany: government bit.ly/GovtGer

Germany Travel bit.ly/GermanyTrav

Italy: government bit.ly/GovtIta

Italia bit.ly/ItaliaTrav

Romania: government bit.ly/GovtRom

Romania Tourism bit.ly/RomTour

Slovakia: government bit.ly/GovtSlo

Slovakia Travel bit.ly/SlovTrav

Spain: government bit.ly/GovtSpa

España bit.ly/EspanaTrav

Seventh-day Adventist Inter-European Division bit.ly/SDA-EUD

Bulgarian Union of Churches Conference bit.ly/SDABulgUnion

Czecho-Slovakian Union Conference bit.ly/SDACzechUnion

North German Union Conference bit.ly/SDANGERUnion

South German Union Conference bit.ly/SDASGerUnion

Italian Union of Churches Conference bit.ly/SDAItalyUnion

Romanian Union Conference bit.ly/SDARomania

Spanish Union of Churches Conference bit.ly/SDASpainUnion

Adventistički Misionski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji adventističke crkve. Pitaj vođu subotnje škole da ti napravi jednu kopiju DVD-ja, ili idi na www.AdventistMission.org www.AdventistMission.org/dvd.

Misionski časopis i na društvenoj mreži Fejsbuk. Čitajte, komentarišite, šerujte, lajkujte naše priče na www.facebook.com/mission-quarterlies.

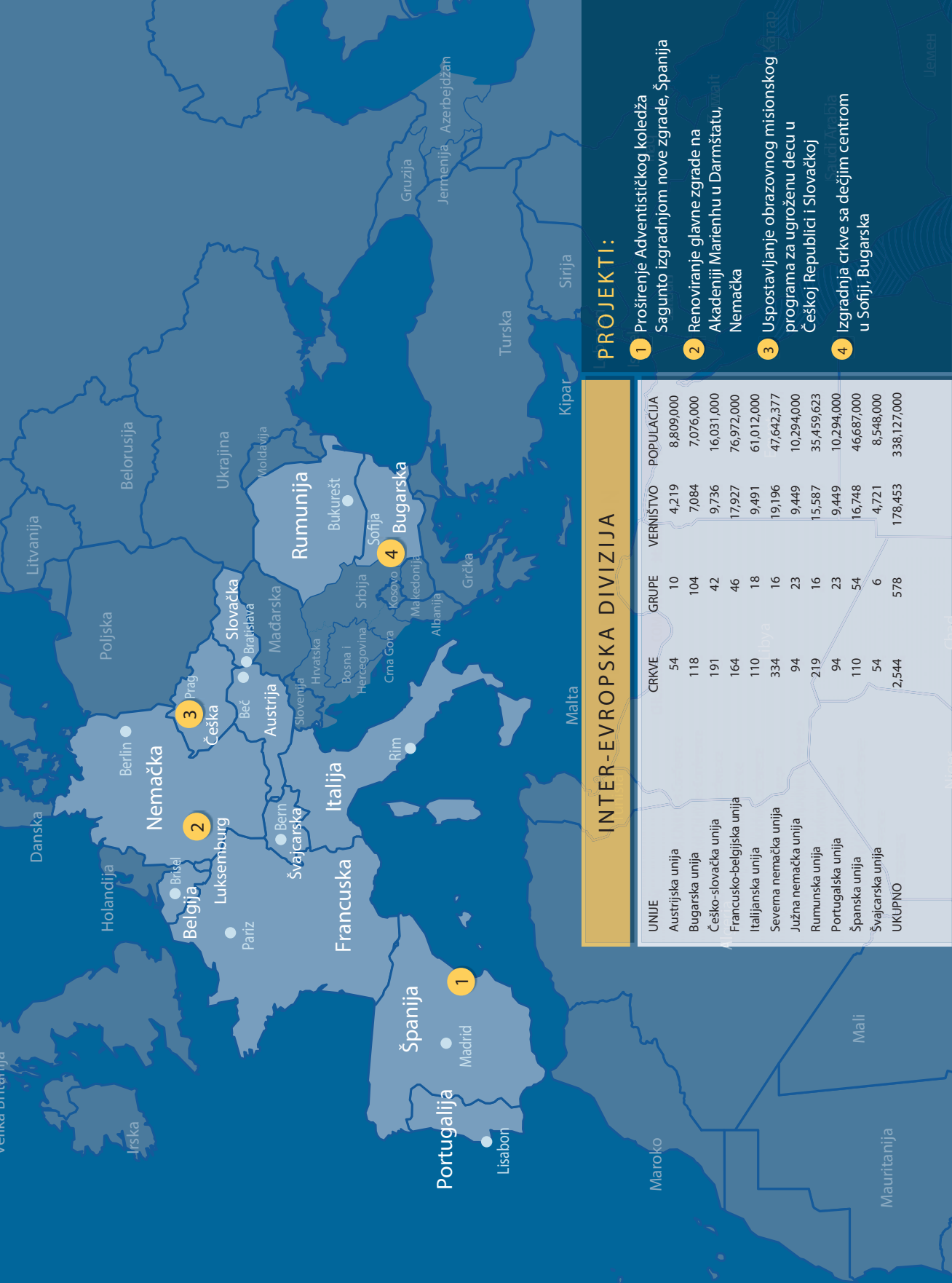
Sredstvo za ostvarivanje cilja pomoći će da se fokusira pažnja na svetsku misiju, i poveća sedmično misionско darovanje. Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misionска darovanja. Zatražite od svog Odbora subotnje škole da vam postavi cilj misionских darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – 12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za 13. subotu.) Pokažite nedeljni grafikон progresa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike, takođe, da aktivnosti svetske crkve zavise od sedmičnih misionских darova subotnje škole. Dvanaeste subote, podnesite izveštaj o misionском daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove subotnje škole da pripreme svoje darove 13. subote za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misionска darivanja.

Prevod: Dejan Majstorović

Lektura: Nebojša Laketa

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

PROJEKTI:

- 1 Proširenje Adventističkog koledža Sagunto izgradnjom nove zgrade, Španija
- 2 Renoviranje glavne zgrade na Akademiji Marienhu u Darmštatu, Nemačka
- 3 Uspostavljanje obrazovnog misionorskog programa za ugroženu decu u Češkoj Republici i Slovačkoj
- 4 Izgradnja crkve sa dečjim centrom u Sofiji, Bugarska

INTER-EVROPSKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNISTVO	POPULACIJA
Austrijska unija	54	10	4,219	8,809,000
Bugarska unija	118	104	7,084	7,076,000
Češko-slovačka unija	191	42	9,736	16,031,000
Francusko-belgijska unija	164	46	17,927	76,972,000
Italijanska unija	110	18	9,491	61,012,000
Sevema nemačka unija	334	16	19,196	47,642,377
Južna nemačka unija	94	23	9,449	10,294,000
Rumunska unija	219	16	15,587	35,459,623
Portugalska unija	94	23	9,449	10,294,000
Španska unija	110	54	16,748	46,687,000
Švajcarska unija	54	6	4,721	8,548,000
UKUPNO	2,544	578	178,453	338,127,000